

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 23/04-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. februára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. E. Ö., bytom K., a Mgr. K. Ö., bytom B., vo veci porušenia ich práv podľa čl. 46 ods. 1, 2 a 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Listiny základných práv a slobôd, Občianskeho zákonníka, Trestného poriadku a Občianskeho súdneho poriadku postupom Okresného súdu v Komárne vo veci vedenej pod sp. zn. 4 C 66/02 a postupom Krajského súdu v Nitre vo veci vedenej pod sp. zn. 8 Co 75/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. E. Ö. a Mgr. K. Ö. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. januára 2004 doručená sťažnosť MUDr. E. Ö., bytom K., a Mgr. K. Ö., bytom B. (ďalej len

„sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie ich práv podľa čl. 46 ods. 1, 2 a 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) bez označenia konkrétneho ustanovenia, Občianskeho zákonníka (§ 11 a § 13), Trestného poriadku (§ 158) a Občianskeho súdneho poriadku (§ 122 ods. 1, § 123, § 153 ods. 1) postupom Okresného súdu v Komárne (ďalej len „okresný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 4 C 66/02 a postupom Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 8 Co 75/03. Zároveň žiadali zrušiť napadnuté uznesenia všeobecných súdov a prikázať vec na ďalšie konanie, ako aj priznať im „1.000.000.- Sk nemajetkovú ujmu za dlhoročné útrapy a žitie v neistote šikanovaní a terorizovaní“.

Sťažovatelia uviedli, že sťažnosť podali „v súlade a totožne so svojím návrhom podaným na NS SR Bratislava dňa 19. decembra 2003 (...). Zatiaľ o našom predom uvedenom návrhu na NS SR Bratislava nemáme žiadne informácie (...)“. Ďalej sťažovatelia v časti sťažnosti označenej ako „Vady konania“ uviedli: „Aj tieto udávame v súlade a totožne uvedené v našom návrhu podanom na NS SR Bratislava zo dňa 19. decembra 2003 v jej čl. II vo vadách konania.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody

uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Pretože sa sťažovatelia rovnakej ochrany svojich práv domáhajú v konaní pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky, nie je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy splnená podmienka na to, aby o ich sťažnosti, ktorej predmetom sú rovnaké námietky o porušení základných práv a slobôd sťažovateľov, rozhodoval ústavný súd. Okrem toho, ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti nemá v žiadnom prípade právomoc rozhodovať o námietkach týkajúcich sa porušenia práv sťažovateľov podľa Občianskeho zákonníka, Trestného poriadku a Občianskeho súdneho poriadku.

Z týchto dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľov po jej predbežnom prerokovaní v senáte odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. februára 2004